

Brazīlijas atmodas saikne ar Izraēlu

sagatavojis Jurgens Bjulers

Šī gada jūnijā ICEJ Jeruzalemes biroja vadītājs Jurgens Bjulers un mācītājs Juha Ketola viesojās Brazīlijā, kalpojot konferencē Manaus pilsētā pie Amazones upes. Pasākumā pulcējās ap 4000 mācītāju un draudžu vadītāju no Latīņamerikas. Ar lielu atsaucību tika uzņemta mācība par Izraēlas atjaunošanas Bībelisko nozīmi mūsdienās. Konferenci organizēja ICEJ Brazīlijas filiāles direktors, apustulis Rene Terra Nova, kurš pārrauga lielu draudžu tīklu Dienvidamerikā.

Brazīlijā 30% iedzīvotāju ir no augšas dzimuši kristieši. Pilsētā Manaus vairāk nekā puse no 2 miljoniem iedzīvotāju ir kristieši. Vasarsvētku "Dieva asamblejas" vien sastāda 1000 vietējo draudžu Manaus un tās apkaimē.

Draudzi, ko aizsāka mācītājs Terra Nova pirms 19 gadiem nelielā garāžā Manaus nomalē, šodien sastāda vairāk nekā 70 000 cilvēku. Galvenā draudzes ēka svētdienās tiek pārpildīta trīs dievkalpojumos, kā arī ikdienā. Reizi

mēnesī visi draudzes locekļi sanāk kopā pilsētas milzīgajā Sambadromes arenā, ko parasti izmanto ikgadējiem karnevāliem.

"Mūsu kustības vīzija ir pieaugums un atmoda", - sacīja Terra Nova, un "mūsu darba centrālā daļa ir redzējums par Izraēlu."

Visi atmodas kustības vadītāji tiek iedrošināti apmeklēt Izraēlu, ja iespējams, katru gadu, un mudināti vest turp arī savas draudzes. Daudzi mācītāji ar grupām dodas uz Izraēlu cauru gadu, taču kulminācija ir ikgadējie Lieveņu svētki, ko Jeruzalemē katru rudenī organizē ICEJ.

Pēdējos gados vairāk nekā 1000 cilvēku lielas delegācijas ir pievienojušās Terra Novas “karavānai”, kas dodas uz svētkiem.

Brazīlijas draudzei raksturīga dziļa mīlestība un rūpes par Izraēlu. “Mums Jeruzaleme ir avots, no kura viss sākas. Ja mēs atstāsim šo avotu, mūsu atmoda būs apdraudēta”, J.Bjuleram sacīja mācītājs Terra Nova.

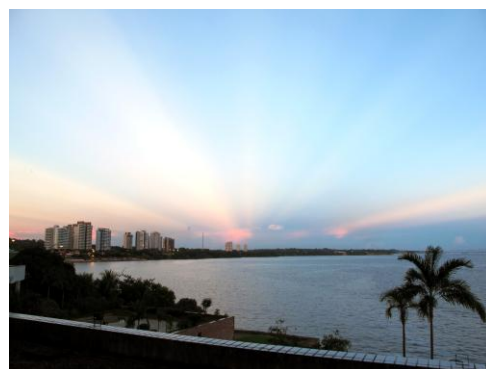
Mācītājs Rūbens Melo, kurš pašlaik vada ICEJ filiāli Manaus, paskaidroja: “Mūsu mērķis ir mobilizēt daudzas draudzes Brazīlijā ne vien ceļojumiem uz Izraēlu, bet arī lai parādītu savu mīlestību praktiskā veidā, atbalstot dažādus ICEJ projektus.”

Konferences noslēgumā Sambadromes stadionā pulcējās vairāk nekā 100 000 cilvēku un viņus uzrunāja pazīstamais Āfrikas evaņģēlists Reinhards Bonke. Daudziem kristiešiem rokās bija Izraēlas karodziņi.

Mācītājs J.Ketola un J.Bjulers vadīja visus lūgšanā par mieru Jeruzalemē. “Tas bija neaizmirstams piedzīvojums – redzēt tik daudz kristiešu paceļam savas rokas uz debesīm un lūdzam par Izraēlu”, - sacīja Juha.

Visaizraujošāk bija redzēt cilvēkus stadionā, kuri pacēla rokas, lai atdotu dzīvi Jēzum. Notika dziedināšanas un Dieva klātbūtne izpaudās spēcīgā veidā.

Apbrīnojami, ka Lauvas no Jūdas cilts labā vēsts tik varenā veidā ir transformējusi pat tālos Amazones džungļus.

Karš pret ebreju tautu

sagatavojis Malkolms Hedings

Karš pret ebrejiem ir aizsācies jau senatnē un tiek īstenots arī mūsdienās. Tā gala mērķis ir ebreju tautas un valsts likvidācija. Vairākkārt „pasaules varenie” ir vēlējušies panākt jaunu pasaules kārtību, kas būtu *Judenrein* (brīva no ebrejiem).

Mēģinājums iznīcināt ebrejus kā tautu ir izpaudies dažādos veidos, tajā skaitā 2. Pasaules kara laikā demonstrējot neslēptu naidu un ļaunumu. Nespējot sasniegt nosprausto mērķi ar bruņotiem

spēkiem, pēdējos gados karš pret ebreju tautu ir ieņēmis politisku formu un ļoti bieži izpaužas caur „miera” valodu.

Zem nosaukuma „miera sarunas” slēpjas viltīgi nolūki, kam kā patiesībai tic lielākā daļa pasaules sabiedrības. Ideja par to, ka izraēlieši „okupējuši” zemi, kurā dzīvo, ir pilnīgs absurds, tomēr gandrīz visur tiek pieņemta kā fakts. Kā tauta var „okupēt” paši savu tēvzemi jeb dzimteni? Kādēļ netiek

runāts par to, ka palestīniešiem nekad nav bijusi sava valsts vai piederējusi zeme, kuru tie pieprasa? Patiesībā tā bija Otomāņu impērijas - turku okupēta gadsimtiem ilgi un pēc tam - no 1948 līdz 1967. gadam to nelegāli okupēja jordānieši. Bet, protams, šie fakti neko nenozīmē tiem, kas meklē ebreju valsts iznīcību.

Šodien *Hamas*, *Hizballah*, *Fatah* un visi viņu sabiedrotie ir pilnībā apņēmušies likvidēt Izraēlu. Šis fakts nav nedz murgi, nedz baumas. Tie ir ierakstīti viņu hartās un tiek atkārtoti skandināti paziņojumos arābu valodā. Viņu skolas grāmatās un TV programmās ebreju tauta tiek pastāvīgi dēmonizēta, tādējādi kūdot viegli ietekmējamus prātus uz naidu pret Izraēlu. Ebreji tiek pielīdzināti pērtiķiem un cūkām. Tikmēr radikālo musulmaņu pašnāvnieku uzbrukumi ebrejiem tiek slavināti un uzskatīti par dzīves augstāko jēgu. Tie, kas uzrīko šādu asinspirti, pēc tam tiek pagodināti – viņu vārdā tiek nosauktas ielas un laukumi palestīniešu pilsētās un ciemos.

Hizballah karogs

Radikālā islāma draudi bija radniecīgi Hitlera vīzijai. Tādēļ starp šiem spēkiem tika noslēgta sadarbība cerībā, ka Hitlera un radikālo musulmaņu triumfa gājiens atnesīs pilnīgu ebreju

tautas iznīcināšanu. Nebija tālu no tā, taču – paldies Dievam, Hitlers tika sakauts. Tomēr šodien pasaule atkal sagaida, ka Izraēla noslēgs „mieru” ar ļaudīm, kas apņēmušies piepildīt Hitlera neīstenoto mērķi.

Diemžēl pasaule bez morālā kompasa nav spējīga atpazīt ļaunumu un tādēļ izdara spiedienu uz Izraēlu. „Miers” ar ļaunuma perinātājiem Izraēlai nozīmētu pašnāvības paktu ar nacisma versiju jaunā ietērpā.

Daudzas no tautām, kas spiež Izraēlu spert šādu soli, pašas to nekad nedarītu. Tomēr tas šķiet pietiekami labs risinājums, lai „piedāvātu” to ebreju tautai.

Kāds varbūt jautās – kādēļ tas viss tā notiek? Vai šie ļaudis ir stulbi, vienkārši nesaprot, vai ir kādi citi nodomi aiz šī „risinājuma piedāvājuma”? Vai arī – varbūt pastāv garīgā realitāte, kas manifestējas kā nebeidzams karš pret ebreju tautu?

Grēka būtība ir sacelšanās pret Dievu. Tā cenšas ielavīties katra cilvēka sirdī.

Ja Dievs aicina un izredz tautu uzņemt Viņa Vārdu un atspoguļot Viņa raksturu, nav brīnums, ka šī tauta kļūs par uzbrukumu mērķi. No pašiem sākumiem, kad Dievs aicināja un identificēja Sevi ar Izraēlu, tika uzsākts karš pret ebreju tautu, kas nekad nav mitējies. Tā ir smaga cīņa. Ja ne Dieva uzticība, ebreju tauta jau sen būtu pazudusi aizmirstībā. 83.Psalms skaidri atklāj patiesību, ka cilvēces karš pret ebrejiem patiesībā ir sacelšanās vai karš pret pašu Dievu:

„Ak, Dievs, nepaliec mierā! Neciet klusu un nekavējies, Dievs! Jo redzi, Tavi ienaidnieki trako, un Tavi nicinātāji paceļ galvas.

Pret Tavu tautu viņi lolo viltīgus nodomus; viņi sarunājas pret tiem, ko Tu sargi.

Viņi saka: "Nāciet, izdeldēsim viņus kā tautu, un lai vairs netiek minēts Israēla vārds!"

Tiešām, viņi vienprātīgi sarunājušies un pret Tevi noslēguši derību..." (Ps.83:2-6)

Šis karš neapstāsies, kamēr ļaunums cilvēku sirdīs netiks uzvarēts ar mīlestību, kas atpirka cilvēci – Jēzus upuri, vai arī – dievišķās tiesas apturēts. Taču labā ziņa ir tā, ka Dieva gods un Viņa Vārds ir saistīts ar šo karu un tādēļ Izraēla netiks izpostīta, jo Dievs ir galvojis par tās izdzīvošanu.

© 2011.gada augusts
Word from Jerusalem
lv.icej.org@hotmail.com
www.icej.org